

Den Andra:

I.

Äck! tåcka och utwalda wän, säll är
den dig får äga! Äck, om jag hade dig
till wän, skull' jag mig lycklig säga.
Men bättre är på en fri fot i ödemar-
ken wandra, Än sitta i en bur af guld
och taga mat af andra.

2. En fogel sitter i en bur, och in-
om fyra wäggar, Han sjunger wäl af
sin natur, fast hjertat är bedröfwadt;
Han sjunger wäl: långt bättre är i öde-
marken wandra, Än sitta i en bur af
guld och taga mat af andra.

3. En hjort, som uppå gården står,
och har förghllda horn, Han liknar den
i skogen går bland tistel och bland törn;
Men har ej lika hurtigt mod, och har ej
lika glädje. Frihet är god, frihet är
bäst, äck! om jag frihet ägde.

4. Hwad hjälper mig hwad jag har
rest fring denna werlden wida? Hwad
hjälpes mig hwad jag har läst, som
så mycket ondt skall lida? Mina omwän-
ner hata mig och önska mig stor smär-
ta, Det har jag för den lilla wän, som
så bedrog mitt hjerta.

WESTERÅS, 1833.

L. A. BJÖRKBOENS BOKTRYCKERI.

Twenne nya och mycket wackra

W i s o r.

I.

Lilla, wackra flicka, om du will
Hörer dig mitt hela hjerta till.
Jag är öm och trogen,
Och i dygden mogen,
Öncker om att wara hof och gill.

2.

Minns du hur wi lekte alla dar,
Smekande hwarann som mor och far;
Redde ler med handen,
Bngade slott i sanden;
Äck! hur lätt och roligt lifwet war.

3.

Men den glada tiden snart förswann,
Jag mig lärde tröska och du spann;
Du gick wäl i skogen,
Och jag förde plogen,
Mera sällan sågo wi hwarann.

4.

Blott när sommarn stod i blomsterkrans,
Och när Julen bjöd i hop till dans,

Kunde vi få råkas,
Rødna, le och språkas,
Ingen större jordiskt sällhet fanns.

5.

Hwad jag tänker eller hwad jag gör,
Står mig alltid samma flicka för;
Jag plår ofta drömma,
Att den sköna, ömma
Nanna blir min brud förrän jag dör.

6.

Så det varit har i många år,
Aldrig nånsin låkas mina sår;
Aldrig blir det roligt,
Aldrig rätt förtroligt,
Om jag icke Nanna råka får.

7.

Sådan oro, kärlek kallas plår,
Ingen vet rätt hwad den skalken är;
Blott att han kan plåga,
Sätta of i låga,
Som på en gång roar och förtår.

8.

Bästa Nanna! dagen flyr snart bortt,
Lifwet har blott en, och den är kortt.
Som en bild i drömmen,
Som en spån i strömmen,
Dastar menniskan till bättre ort.

9.

Men på resan till den stora sal'n,
Genom jordens mörka sorgedal,
Wille Skaparn ställa,
Att of göra sälla,
Glädjen i en trogen makas wal.

10.

Wackra Nanna, när han kärte dig,
Tänkte han helt säkert uppå mig.
Kom, att ja mig gifwa,
Och min maka blifwa,
Då skall det bli lust på lifwets stig.

11.

I en warmer stuga skall wi bo,
Lefwa med hwarann i frid och ro;
Lära barnen lära,
Gud och Kungen ära,
Det skall bli så roligt, må du tro.

12.

Sist wi träffas uti himmelen,
Råka mor och far på nytt igen,
Blifwa åter unga,
Börja åter sjunga,
Om den ewigt trogna kärleken.

